

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/119/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1616210237
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Král
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1616210237.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Krála a členov senátu JUDr. Dariny Kriváňovej a JUDr. Aleny Roštárovej, v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1, Paríž, Francúzska republika, reg. č. 542 097 902, konajúca na území SR prostredníctvom BNP PARIBAS FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, zast. Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly s.r.o., Ventúrska 16, Bratislava, IČO: 47 234 547 proti žalovanému: T. P., nar. XX.XX.XXXX, D. U. XXXX/XX, T., v konaní o zaplatenie 766,21 EUR s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Malacky, zo dňa 19.12.2017, č. k. 27Csp/347/2016 - 35, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Malacky, zo dňa 19.12.2017, č. k. 27Csp/347/2016 - 35 vo výroku II., ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 291,79 eur s príslušenstvom, z r u š u j e vo vzťahu k uloženej povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu (istinu) 220 eur a konanie, v časti zaplatenia istiny 220 eur, z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby, z a s t a v u j e.

Rozsudok Okresného súdu Malacky, zo dňa 19.12.2017, č. k. 27Csp/347/2016 - 35 vo výroku II., ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 291,79 eur s príslušenstvom, vo vzťahu k uloženej povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu (istinu) 71,79 eur s príslušenstvom zostáva n e d o t k n u t ý.

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Malacky, zo dňa 19.12.2017, č. k. 27Csp/347/2016 - 35, v napadnutej zamietajúcej časti výroku, týkajúceho sa zmluvného úroku p o t v r d z u j e.

Žalovanému sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa zo dňa 19.12.2017, č. k. 27Csp/347/2016 - 35 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 291,79 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 661,79 eur od 17.02.2015 do 12.10.2015, 651,79 od 13.10.2015 do 18.11.2015, 631,79 od 19.11.2015 do 14.12.2015, 611,79 od 15.12.2015 do 15.01.2016, 591,79 od 16.01.2016 do 15.02.2016, 571,79 od 16.02.2016 do 16.03.2016, 551,79 od 17.03.2016 do 20.04.2016, 531,79 od 21.04.2016 do 17.05.2016, 511,79 od 18.05.2016 do 15.06.2016, 491,79 od 16.06.2016 do 18.07.2016, 471,79 od 19.07.2016 do 15.08.2016, 451,79 od 16.08.2016 do 20.09.2016, 431,79 od 21.09.2016 do 17.10.2016, 411,79 od 18.10.2016 do 18.11.2016, 391,79 od 19.11.2016 do 16.12.2016, 371,79 od 17.12.2016 do 18.01.2017, 351,79 od 19.01.2017 do 17.02.2017, 331,79 od 18.02.2017 do 15.03.2017, 311,79 od 16.03.2017 do 20.04.2017, 279,79 od 21.04.2017 do zaplatenia. Súd ďalej v časti istiny 100 eur a prislúchajúceho príslušenstva z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby konanie zastavil a vo zvyšku žalobu zamietol. Žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Žalobca sa žalobou doručenu Okresnému súdu Malacky dňa 19.12.2016 domáhal voči žalovanému zaplata sumy 766,21 eur s príslušenstvom. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že dňa 18.04.2013 právny predchodca žalobcu spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s., Panenská 7, Bratislava, ICO: 35 787 783 uzavrel so žalovaným Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty (ďalej len zmluva), v zmysle ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5000 eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve a žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami v mesačných splátkach. Žalovaný po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 1.286,61 eur. Žalovaný svoj záväzok riadne a včas neplnil. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam do dňa podania žaloby uhradil žalobcovi len 894,82 eur z dlžnej sumy. S účinnosťou od 01.07.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s. so žalobcom. Právny predchodca žalobcu zanikol zlúčením bez likvidácie a žalobca sa stal jeho univerzálnym právnym nástupcom. Žalobca si voči žalovanému uplatňuje zaplata sumy spolu vo výške 766,21 eur, ktorá predstavuje zvyšok úverovej istiny. Okrem toho si žalobca uplatňuje od žalovaného úhradu úrokov vo výške 17,88 % ročne z dlžných súm a úroky z omeškania vo výške 5,05% z dlžných súm.

3. Podaním doručeným súdu dňa 15.05.2017 žalobca vzal žalobu čiastočne späť, a to vo výške istiny 100 eur a prislúchajúceho príslušenstva nakoľko uviedol, že žalovaný dňa 16.12.2016 zaplatil sumu 20 eur, dňa 18.01.2017 sumu 20 eur, dňa 17.02.2017 sumu 20 eur, dňa 15.03.2017 sumu 20 eur, dňa 20.04.2017 sumu 20 eur.

4. Žalovaný sa napriek tomu, že mu bola žaloba s prílohami, poučeniami a výzvou na vyjadrenie doručená dňa 06.10.2017 nevyjadril.

5. Súd prvej inštancie dospel k nižšie uvedeným skutočnostiam, na základe vykonania dôkazov predložených stranami, z ktorých bol zrejmý nasledovný skutkový stav:

6. Zo zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere zo dňa 18.04.2013 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným súd zistil, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úverový rámec 5000 eur. Aktuálna výška úverového rámca predstavovala 600 eur. Výška mesačnej splátky bola určená ako min. 5% z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 eur, splatnosť prvej splátky bola 10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené prvé čerpanie revolvingového úveru. Výška prvého čerpania revolvingového úveru bola v sume 600 eur. Úroková sadzba bola 28,68 % p.a. fixná, RPMN 45,94%, priemerná RPMN 26,62%. V zmluve bol dojednaný aj základný súbor poistenia, pričom poplatok za poistenie bol vo výške 4,99%. V zmluve boli uvedené tzv. dodatočné predpoklady pre výpočet RPMN: výška čerpania revolvingového úveru 600 eur, s výškou mesačnej splátky 58,10 eur, s poplatkom za správu revolvingového úveru 2,90 eura splatenie revolvingového úveru v 12 rovnakých mesačných splátkach. Pri výpočte RPMN nebola zohľadnená suma určená na úhradu poistného, pretože poistenie nie je podmienkou poskytnutia revolvingového úveru. Celková čiastka k zaplataiu: 732 eur. Keďže žalovaný neplatil dlh riadne a včas žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a oznámil mu to oznámením zo dňa 20.02.2015 pričom úver bol zosplatený ku dňu 16.02.2015. Zásielka bola žalovanému doručená dňa 23.02.2015. Z prehľadu čerpania a splácania úveru súd zistil, že žalovaný na úver uhradil 894,82 eur. Z toho 624,82 eur pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti a 270 eur po vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

7. Súd prvej inštancie vec posúdil podľa ustanovení § 52, § 54 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), § 1, § 9, § 11 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), § 497 Obchodného zákonníka a § 145, § 146 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP).

8. Vzhľadom na to, že žalobca vzal svoju žalobu čiastočne späť skôr než začalo pojednávanie a súd o zatavení konania v časti rozhoduje až spolu s rozhodnutím vo veci samej, súd konanie v späťvzatej časti vo výške 100 eur týmto rozsudkom zastavil aj bez súhlasu žalovaného.

9. Po vykonanom dokazovaní dospel súd prvej inštancie k záveru, že i keď zmluva o úvere predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka), je zrejmé, že predmetná zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalovaného je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasi. OZ). Preto na právny vzťah žalobcu a žalovaného založený zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv) a ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností). Uzavretú zmluvu súd zároveň podriadil aj pod právny režim

zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, nakoľko spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona považuje (o.i.) aj dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru (§ 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch). Pokiaľ ide o predmetnú zmluvu, žalovaný má s poukazom na § 2 písm. a) postavenie spotrebiteľa, keďže nebolo v konaní preukázané (a ani samotným žalobcom tvrdené), že úver bol žalovanému poskytnutý na účel zamestnania, povolania, resp. podnikateľskú činnosť a žalobca má s poukazom na § 2 písm. b) postavenie veriteľa, keďže do právneho vzťahu so žalovaným vstupoval ako právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

10. Následne súd prvej inštancie pristúpil k skúmaniu jednotlivých obsahovaných náležitostí zmluvy a zistil, že zmluva je pre bežného spotrebiteľa nezrozumiteľná a zavádzajúca. Obsahuje výšku úverového rámca 5.000,00 eur, výšku aktuálneho rámca 600,00 eur a výšku prvého čerpania 600 eur viazaného na nákup tovaru alebo služby. Pri úvere sa strany dohodli na výške mesačnej splátky minimálne 5% z dlžnej sumy po zaokrúhlení na najbližší vyšší násobok 300,00 eur. Pre čerpanie aktuálneho úverového rámca 600,00 eur boli dohodnuté splátky 58,10 eur mesačne so splatnosťou v 12 splátkach. Z predloženého prehľadu splátok je zrejmé, že žalobca v rozpore so zmluvou predpisoval splátky pri prvom čerpaní vo výške 48 eur mesačne. Predmetná zmluva neobsahuje v rozpore s ust. § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška mesačnej splátky, a to minimálne 5% z dlžnej sumy zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 eur, bez bližšej špecifikácie, teda nie je uvedená výška splátky istiny, úroku a poplatkov. Formulácia v rozhodnej časti zmluvy ohľadne uvedenia výšky splátok nebola dostatočne presná, nakoľko sa uvádza len počet 12 splátok, výška jednotlivej splátky 58,10 eur a súčet všetkých splátok 732,00 eur, a teda nedošlo ku špecifikácii samostatne k istine, úrokom a poplatkom. Navyše takto určené splátky (počet a výška) sa v zmluve uvádzali len ako dodatočné predpoklady pre výpočet RPMN a simulovali situáciu úverového čerpania 600 eur. V zmluve teda nielen že nebola uvedená špecifikácia splátky na istinu, úroky a iné poplatky ale ani samotná výška splátky nebola určená jasne, ale iba minimálnou hranicou a v percentuálnom vyjadrení. Uvedené má za následok, že spotrebiteľský úver je potrebné v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva ďalej neobsahuje náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z., a to uvedenie celkovej čiastky, ktorý je povinný spotrebiteľ vrátiť. V zmluve bol uvedený údaj o celkovej čiastke k zaplateniu 732 eur, avšak tento údaj, s poukazom na odôvodnenie v bode 24 tohto rozsudku, bol len orientačný a simuloval situáciu, ak by došlo k čerpaniu úveru v sume 600 eur. Neodzrkadľoval skutočne vypočítané náklady spotrebiteľa pri danom spotrebiteľskom úvere. Z uvedeného súd posúdil, že aj táto náležitosť Zmluvy nebola splnená. Zmluva taktiež vôbec neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z., a to termín konečnej splatnosti úveru.

11. Nedostatok týchto náležitostí zákon sankcionuje tým, že úver bude bez úrokov a poplatkov (§11 ods. 1 písm. a) z. č. 129/2010 Z. z.). Vzhľadom k absencii podstatných náležitostí zmluvy a konštatovanú bezúročnosť a bez poplatkovosť poskytnutého úveru bol žalovaný povinný vrátiť iba sumu skutočne požičanú, resp. sumu, ktorú skutočne vyčerpal, a to sumu 1.286,61 eur. Keďže žalovaný na úver už zaplatil sumu 894,82 eur + 100 eur, nárok žalobcu v časti prevyšujúcej sumu 291,79 eur (1286,61 eur - 994,82 eur = 291,79 eur) ako nedôvodný súd prvej inštancie zamietol.

12. Nakoľko žalovaný je v omeškaní s plnením peňažného dlhu, súd prvej inštancie priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne z dlžných súm. Pri určení výšky úrokov z omeškania vychádzal súd zo základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky, ktorá ku dňu 17.02.2015 (prvý deň omeškania žalovaného s dlžnou sumou, t.j. deň nasledujúci po zosplatnení dlžnej sumy) predstavovala 0,05 % ročne (0,05 % + 5 % = 5,05 %), žalobcovi tak vzniklo právo na úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne. Pri rozhodovaní o uplatnenom úroku z omeškania sa súd riadil právnou úpravou úrokov z omeškania obsiahnutou v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. (ďalej len „nariadenie“) v znení účinnom po 01.02.2013.

13. Súd prvej inštancie zamietol nárok žalobcu v časti zmluvného úroku, ktorý požaduje žalobca z dlžnej istiny aj po uplynutí vyhlásenia mimoriadnej splatnosti od 17.02.2015, pričom si uplatňuje úrok v dojednanej výške 17,88% ročne. Uvedené rozhodol vzhľadom na konštatovanú bezúročnosť úveru. Navyše podľa názoru súdu zmluvný úrok žalobcovi po vyhlásení mimoriadnej splatnosti (rovnako napríklad i po uplynutí konečnej splatnosti úveru) nepatrí, pretože od tejto doby prináleží veriteľovi len úrok z omeškania. Súd pritom vychádzal z uznesenia ÚS IV. 476/2012 z 18.09.2012, v zmysle ktorého Ústavný súd SR pripustil názor, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania. Veriteľ má právo na zaplatenie

zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažaniu v podobe úrokov z úveru ako i z úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi stranami. Opačné rozhodnutie by bolo možné namietať ako svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. že by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu.

14. O trovách konania súd rozhodoval zvlášť v časti zastavenej a zvlášť vo zvyšnej časti konania. V zastavenej časti konania súd rozhodoval o trovách konania podľa § 256 ods. 1 CSP, a teda skúmal, kto zaviniel zastavenie konania. Žalobca vzal späť žalobu v časti istiny 100 eur z dôvodu, že žalovaný uvedenú sumu istiny už zaplatil, v tejto časti teda platí, že zastavenie konania zaviniel žalovaný. Vo zvyšnej časti konania (v uplatnenej sume 666,21 eur) bol v konaní úspešný žalobca len čiastočne, nakoľko súd mu priznal len sumu 291,79 eur. Preto bolo vo veci potrebné skúmať pomer úspechu žalobcu a žalovaného. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z uplatnenej sumy. Predmetom konania bolo zaplatenie sumy 766,21 eur. Žalobca bol úspešný v časti o zaplatenie sumy 100 eur +291,79 €, t. j. 51,13 %. V časti o zaplatenie sumy 374,42 eur bol úspešný žalovaný, t. j. 48,87 % (neúspech žalobcu je úspechom žalovaného), čiže miera úspechu žalobcu v konečnom dôsledku predstavuje 2,26 %. Z uvedeného dôvodu súd využil možnosť, ktorú mu dáva ust. § 255 ods. 2 CSP a rozhodol tak, že vzhľadom na skoro rovnaký pomer úspechu žalobcu a žalovaného, vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

15. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca v zákonom stanovenej lehote, a to proti výroku rozsudku, ktorým súd žalobu žalobcu zamietol v časti zmluvných úrokov.

16. Žalobca odvolaním napadol tú časť rozsudku súdu prvej inštancie, ktorou súd prvej inštancie zamietol žalobcom uplatňovaný nárok na zmluvné úroky pred mimoriadnym zosplatením, ako aj po ňom. Žalobca mal za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca sa domáhal voči žalovanému zaplatenia 766,21 eur spolu s úrokmi z dlžnej istiny vo výške 17,88 % ročne zo súm uvedených v žalobe, ako aj v odvolaní (č. 1. 45 - 47). Tento nároku sa domáhal titulom neuhradených záväzkov žalovaného z uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty. Žalovaný počas trvania úverového vzťahu vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 1.286,61 eur. Svoj záväzok splácať úver riadne a včas si žalovaný nespĺnil, do dňa podania návrhu na začatie konania splatil časť dlžnej sumy vo výške 894,82 eur. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného žalobca vyhlásil dňa 16.05.2015 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. Dlž žalovaného predstavoval podľa žalobcu 766,21 Eur. Táto suma predstavovala zvyšok dlžnej úverovej istiny. Z dôvodu čiastočných úhrad žalovaného, po podaní návrhu na začatie konania, vzal žalobca návrh čiastočne späť vo výške 100 eur. Žalobca ďalej poukazuje na skutočnosť, že predmetom zmluvy je poskytnutie revolvingového úveru, čo znamená, že žalobca poskytuje žalovanému určitý úverový rámec, z ktorého môže žalovaný čerpať podľa svojho uváženia peňažné prostriedky maximálne do výšky poskytnutého úverového rámca, pričom záleží výlučne na vôli žalovaného, či, kedy a koľko peňažných prostriedkov z poskytnutého úverového rámca vyčerpá. Žalobca nevie vôľu žalovaného predpokladať, ani ovplyvniť, a preto nemohol v zmluve uviesť presný termín konečnej splatnosti úveru, celkovú čiastku, ktorú je žalovaný povinný zaplatiť a ani výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov inak, než urobil v úverovej zmluve. Žalobca rovnako poukazuje na skutočnosť, že výšku povinnej mesačnej splátky vypočítanú podľa úverovej zmluvy oznamoval žalobcovi vo výpise z úverového účtu v závislosti od aktuálne vyčerpaných peňažných prostriedkov, a teda, že žalovaný mal presnú vedomosť, aká je jej aktuálna výška. Vzhľadom na vyššie uvedené, má žalobca za to, že výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, doba trvania ako aj celková výška úveru je v zmluve uvedená v súlade s ust. prílohy č. 2 bodu II prím. e) bod 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca v odvolaní poukázal aj na rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 8C/284/2015-67, v ktorom je konštatované, že pri revolvingovom úvere sa neuplatňuje ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má žalobca za to, že zmluva obsahovala všetky náležitosti predpísané zákonom, a preto žiada, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobca si odvolaní uplatnil aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca zároveň oznámil súdu, že žalovaný uhradil pred vydaním rozsudku súdu prvej inštancie na účet žalobcu súhrnne sumu vo výške 220 eur.

17. Žalovaný sa k odvolaniu ani k výzve o čiastočnom späťvzati žaloby zo strany žalobcu nevyjadril.

18. Krajský súd ako súd odvolací, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), preskúmal rozsudok v napadnutej časti a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, dospel k záveru, že odvolanie v napadnutej časti zamietnutia úrokov nie je dôvodné.

19. Súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 ods. 1 CSP) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 ods. 1 CSP) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite odôvodnil (§ 220 ods. 1 CSP).

20. Podľa § 370 ods. 1 CSP ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

21. Podľa § 370 ods. 2 CSP súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

22. Podľa § 370 ods. 3 ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené a vzhľadom na skutočnosť, ktorú žalobca uvádza vo svojom odvolaní, sa odvolací súd musel najprv vysporiadať s otázkou čiastočného späťvzatia žaloby zo strany žalobcu, keďže v čase pred vydaním rozhodnutia súdu prvej inštancie došlo k úhrade sumy spolu vo výške 220 eur od žalovaného na účet žalobcu. Túto skutočnosť žalobca uviedol vo svojom odvolaní a odvolací súd ju vyhodnotil ako čiastočné späťvzatie žaloby, a preto v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, odvolací súd pripustil späťvzatie žaloby v predmetnej časti, v časti priznanej istiny 220 EUR zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie v tejto časti zastavil. Žalovaný tak v ďalšom bude povinný zaplatiť žalobcovi na istine iba sumu 71,79 eur.

24. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

25. S poukazom na citované ustanovenie odvolací súd, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, keď nezistil v postupe súdu prvej inštancie z hľadiska procesno-právneho žiadne vady, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej sa po skutkovej, ale aj právnej stránke stotožňuje s dôvodmi, týkajúcimi sa odvolaním napadnutej časti rozsudku súdu prvej inštancie.

26. K odvolacej námietke žalobcu o nesprávnom právnom posúdení veci odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Naopak nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

27. V súdnej veci dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobca nemá proti žalovanej nárok na úverový úrok a úverové poplatky, pretože neobsahuje dojednanie o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V zmluve sa ďalej uvádza len výška mesačnej splátky, a to minimálne 5 % z dlžnej sumy zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 eur, bez bližšej špecifikácie. Výška splátky teda nebola určená jasne, ale iba minimálnou hranicou a v percentuálnom vyjadrení. Na uvedenom nedostatku nemení nič ani priložená platobná história, v ktorej je uvedený predpis splátky, nakoľko táto nie je súčasťou zmluvy.

28. Spotrebiteľským úverom je každé dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Keďže v danej veci bola medzi stranami sporu uzavretá zmluva o úvere, kde veriteľ vystupoval ako podnikateľ, ako osoba, ktorá konala v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, ako osoba, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti je záver súdu prvej inštancie o tom, že preskúmaný právny vzťah podlieha pod právny režim zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení k času vzniku zmluvy, správny.

29. Zákon o spotrebiteľských úveroch, je predpisom, ktorý obsahuje kogentné ustanovenia a vzťahuje sa na všetky zmluvy spĺňajúce definíciu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle tohto zákona. Právny poriadok Slovenskej republiky zmluvu o spotrebiteľskom úvere definuje ako právny úkon, ktorým sa veriteľ ako dodávateľ plnenia zaväzuje poskytnúť dlžníkovi - spotrebiteľovi peňažné prostriedky v jeho

prospech do určitej sumy a na určitý čas a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky v dohodnutej dobe vrátiť a zaplatiť úroky. Zmluva o úvere patrí k tzv. absolútnym obchodným vzťahom (§ 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka), z ktorého dôvodu sa otázky neupravené osobitným zákonom, v súdnej veci je to zákon č. 129/2010 Z. z., riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka, a keďže ide o zmluvu spotrebiteľskú, aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka, upravujúcimi spotrebiteľské zmluvy. Podľa § 52 odsek 1 Občianskeho zákonníka je totiž spotrebiteľskou zmluvou každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Spotrebiteľskými zmluvami sú potom zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Dodávateľ plnenia tieto zmluvy uzatvára s väčším počtom spotrebiteľov za totožných podmienok, ktoré vopred dodávateľ určil.

30. Zmyslom osobitnej zákonnej úpravy spotrebiteľských úverov (zákon č. 129/2010Z. z.) je ochrana záujmov spotrebiteľa. Preto zákonodarca uložil povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať jej náležitosti tak, aby mal spotrebiteľský dlžník zabezpečené dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú a súd ex offio prihliada na to, či zmluva o spotrebiteľskom úvere tieto náležitosti obsahuje.

31. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> musí v zmysle § 9 odsek 2, písmeno k/ zákona č. 129/2010 Z. z. obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

32. Predmetom zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere je poskytnutie úveru v určitom úverovom rámci dlžníkovi, z ktorého môže dlžník čerpať podľa svojho uváženia peňažné prostriedky a to maximálne do výšky poskytnutého úverového rámca. Tento charakter úverového vzťahu ale neznamená, že veriteľa nezaväzuje povinnosť dohody s dlžníkom na výške mesačnej splátky úverového dlhu, podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzavretia zmluvy. Účelom tohto ustanovenia je, aby spotrebiteľ už v čase uzavretia zmluvy mal jasnú predstavu o tom, že jeho právu čerpať určitý úverový rámec, zodpovedá povinnosť úverové prostriedky vrátiť zrozumiteľne a určite zafinovanými mesačnými splátkami, jednoducho povedané, aby dlžník pri podpise zmluvy bol informovaný o presnej výške každej jednotlivej mesačnej splátky. Uvedené, ale z prejednávanej zmluvy o revolvingovom úvere nevyplýva. Formulácia výšky mesačnej splátky min. 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 eur nie je dostatočne určitá (na uvedenom nič nemení ani to, že išlo o tzv. úverový rámec, a teda, že výška čerpania úveru bolo výlučne na vóli žalovaného). Podľa označeného ustanovenia bola výška pravidelnej mesačnej splátky stanovená ako percentuálna časť nesplatenej dlžnej čiastky (t. j. výška vyčerpaného nesplateného úveru spolu s dlžnými poplatkami a dlžnými úrokmi a príp. sankciami), pričom i táto percentuálna časť nesplatenej dlžnej čiastky bola takto určená iba ako minimálna výška mesačnej splátky (z čoho potom vyplýva, že nebolo zrejmé, aká mohla byť jej maximálna výška). Pre spotrebiteľa je však rozhodujúca práve maximálna výška splátky (nie jej minimálna výška), ktorá týmto určená nebola a teda maximálna výška mesačnej splátky nebola nijako ohraničená. Túto minimálnu výšku mesačnej splátky bolo možné navyše meniť vzájomnou dohodou i telefonicky (bod 4. 1. Zmluvy), čo taktiež nezodpovedá zmyslu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzavretia zmluvy. Zmena výšky minimálnej mesačnej splátky vykonaná telefonicky, by potom nezodpovedala obligatórnej písomnej forme zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 1 cit. zákona) v časti vymedzenia jej náležitosti - určenia výšky splátky úveru. Bolo teda irelevantné, že výška mesačnej splátky závisela od výšky čerpaného úveru, ktoré bolo na vóli žalovaného, keď podstatným bolo, že neurčitosť tejto splátky vyplývala ani nie tak z jej percentuálneho vyjadrenia, ale z jej určenia ako „minimálnej“ výšky splátky, čo vlastne spotrebiteľovi neumožňovalo potom zistiť jej skutočnú výšku (minimum je len možná spodná hranica splátky, ktorej prekročenie zmluva nevyklúčovala, minimálna výška splátky zároveň nepredstavuje jej skutočnú výšku).

Ako už bolo uvedené, takto dohodnutá minimálna výška mesačnej splátky úveru, sa menila v závislosti od výšky nesplatenej dlžnej čiastky. Navyše veriteľ mohol meniť výšku splátky stanovenú ako určité percento z dlžnej čiastky, po vzájomnej dohode aj telefonicky. Presnú výšku mesačnej splátky však nemožno nahrádzať aktivitou dlžníka smerujúcou k určeniu jej výšky matematickými operáciami z iných, v zmluve dostupných údajov. Aj podľa odvolacieho súdu je potrebné trvať na tom, aby výška mesačnej splátky bola uvedená zreteľne vyčíslenou plnou výškou tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do úverového vzťahu zohľadniť dostupné údaje uvedené dodávateľom a tým uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi, prípadne dodávateľmi. Nakoniec

z predloženej úverovej zmluvy zrozumiteľne nevyplýva ani to, že by sa pôvodný veriteľ zaviazal oznamovať žalovanému aktuálnu výšku povinnej mesačnej splátky (iba to, že ho bude informovať o všetkých pohyboch na úverovom účte). Odhládnuv od skutočnosti, že to, či pôvodný veriteľ pravidelne žalovanému výšku povinnej mesačnej splátky oznamoval nebolo v konaní preukázané, je výpis z úverového účtu len dodatočným evidovaním priebežného plnenia dlhu dlžníkom, pričom pokiaľ ide o samotnú výšku mesačnej splátky, ktorú je povinný dlžník v súvislosti so splácaním svojho úveru zaplatiť, je nevyhnutné, aby túto výšku poznal už v čase uzavretia zmluvy. Dôsledkom absencie jednoznačne určenej výšky úverovej splátky je právny stav, že prejednávany poskytnutý úver sa považuje v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov. V podmienkach danej veci je pri absencii určitého dojednaní výšky splátky úveru k času uzavretia úverovej zmluvy nadbytočným riešiť otázku, či úverová splátka musí obsahovať samostatné vyjadrenie jednotlivých položiek, ktoré ju tvoria (istinu, úrok či iný náklad). Marginálne v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na záver, ktorý vyslovil Najvyšší súd SR v rozhodnutiach sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018, sp. zn. 7 Cdo/98/2018 zo dňa 30.1.2019, podľa ktorých eurokomformným výkladom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. možno dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivéj splátky sa použije na splátku istinu a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. K uvedenému odvolací dopĺňa, že tento záver dopadá na stav, kedy dlžník pri uzavretí zmluvy výšku splátky úveru pozná, čo ale nie je prejednávany prípad.

33. Skutočnosť absencie dojednaní jednoznačnej výšky mesačnej splátky pre danú vec znamená, že záver súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti prejednávaneho úveru je správny.

34. Vzhľadom na vyššie uvedené, žalobcoví nevznikol nárok na priznanie zmluvných úrokov pred mimoriadnym zosplatnením, ako ani po takomto mimoriadnom zosplatnení.

35. Odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že názor súdu o tom, že po zosplatnení úveru zaniká nárok veriteľa na zmluvné úroky je už judikatúrou prekonaný. V tomto smere odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 16.06.2020, sp. zn. 5 Cdo/42/2020, ktoré zjednotilo doterajšiu polemiku k danej problematike. Doterajšia rozhodovacia činnosť okresných a krajských súdov bola v tomto smere nejednotná, niektoré rozhodnutia priznávali veriteľom právo na zmluvné úroky i po zosplatnení alebo splatnosti úveru až do zaplatenia istiny, iné rozhodnutia priznávali veriteľom iba právo na zmluvné úroky do splatnosti alebo predčasného (mimoriadneho) zosplatnenia úveru. Určitý prelom v tejto otázke nastal uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 42/2020, podľa ktorého pre spotrebiteľa je nevýhodné, aby platil úroky až do zaplatenia istiny. Dojednanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, tzn. že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť. Túto vedomosť však dlžník-spotrebiteľ nemá v prípade dojednaní, ktoré umožňujú navyšovanie tejto ceny bez jej presného ohraničenia. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškania nie je možné ani určiť celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia navyšovať neobmedzene. Takto stanovená cena teda nie je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne.

Z tohto dôvodu potom dojednanie, ktorým sa dlžník - spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto dojednanie je teda porušením ustanovenia § 53 ods. 1 OZ. Na druhej strane postavenie veriteľa-dodávateľa sa aj bez uvedeného dojednaní nezhorší, pretože v prípade, ak mu v dôsledku nesplatenia úveru v dohodnutej dobe vznikne škoda, jeho právo zostáva zachované, pravda po zohľadnení zaplatených úrokov z omeškania, ktoré plnia funkciu paušalizovanej náhrady škody. Dovolací súd dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.

36. Avšak vzhľadom na skutočnosť, že v predmetnom konaní si žalobca nesplnil svoju povinnosť kladenú na obsah spotrebiteľskej zmluvy podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a na sankciu za to v podobe § 11 písm. b) predmetného zákona, kedy sa spotrebiteľská zmluva

považuje za bezúročnú a bez poplatkov, odvolací súd nemohol vyhovieť odvolaniu žalobcu a musel napadnutý výrok súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne a právne správny.

37. Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako aj právne otázky rozhodnutia, avšak len tej, ktorá je pre rozhodnutie vo veci rozhodujúca a nevyhnutná.

38. Vzhľadom na vyššie uvedené, keď súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec aj správne právne posúdil a na týchto správnych skutkových a posúdeniach sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti s poukazom na ust. § 387 CSP ako vecne správny potvrdil. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II., ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 291,79 eur s príslušenstvom, vo vzťahu k uloženej povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu (istinu) 71,79 eur s príslušenstvom zostal nedotknutý (nebol napadnutý odvolaním) a nadobudol právoplatnosť. Rovnako nadobudol právoplatnosť aj výrok, ktorým súd prvej inštancie konanie v časti istiny 100 eur a príslúchajúceho príslušenstva zastavil (ani tento výrok nebol odvolaním napadnutý).

39. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Odvolací súd, pre čiastočné späťvzatie žaloby, rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II., ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 291,79 eur s príslušenstvom, zrušil vo vzťahu k uloženej povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 220 eur a konanie, v časti zaplata istiny 220 eur zastavil. Zastavenie konania a zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie v tejto časti (v časti priznanej istiny 220 eur) zaviniel žalovaný, ktorý túto sumu zaplatil až v priebehu konania. Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania však odvolací súd na uvedené neprihliadal, nakoľko súd prvej inštancie už zohľadnil pri rozhodovaní o trovách prvoinštančného konania úspech žalobcu v sume istiny 220 eur (a teda v časti zaplata istiny 220 eur považoval žalobcu za úspešného v konaní vo veci samej, keď mu priznal na istine sumu 291,79 eur), pričom v tejto časti nebol výrok rozsudku súdu prvej inštancie odvolaním napadnutý. Odvolací súd potom nemohol v odvolacom konaní pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania zohľadňovať procesné zavinenie zastavenia konania ohľadne priznanej sumy 220 eur žalovaným (a v tejto časti zavinenie žalovaného na zrušení rozsudku), nakoľko výrok, ktorým súd prvej inštancie priznal žalobcovi sumu 291,79 eur s príslušenstvom odvolaním napadnutý nebol, a tento úspech vo veci samej už zohľadnil pri rozhodovaní o trovách konania súd prvej inštancie. Ak by tak odvolací súd postupoval, žalobcovi by bolo zohľadnené v rámci rozhodovania o trovách jednak priznanie tejto sumy ako jeho úspech v konaní vo veci samej a jednak ako procesné zavinenie žalovaného na zastavení konania v tejto časti (teda duplicitne by sa žalobcovi zohľadňovala suma 220 eur raz ako jeho úspech v konaní a raz ako procesné zavinenie žalovaného na zastavení konania v tejto časti).

Z týchto dôvodov odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodoval len pokiaľ išlo o napadnutý výrok vo veci samej (ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá), kde sa žalobca domáhal zaplata zmluvných úrokov vo výške 17,88% ročne zo sumy:

917,10 eur od 17.2.2015 do 20.4.2016, (t. j. 192,28 eur)

906,21 eur od 21.4.2016 do 17.5.2016, (t. j. 11,54 eur)

886,21 eur od 18.5.2016 do 15.6.2016, (t. j. 12,16 eur)

886,21 eur od 16.6.2016 do 18.7.2016, (t. j. 13,89 eur)

846,21 eur od 19.7.2016 do 15.8.2016, (t. j. 11,19 eur)

826,21 eur od 16.8.2016 do 20.9.2016, (t. j. 14,17 eur)

806,21 eur od 21.9.2016 do 17.10.2016, (t. j. 10,27 eur)

786,21 eur od 18.10.2016 do 18.11.2016, (t. j. 12,32 eur)

766,21 eur od 19.11.2016 do 16.12.2016, (t. j. 10,13 eur)

746,21 eur od 17.12.2016 do 18.1.2017, (t. j. 11,70 eur)

726,21 eur od 19.1.2017 do 17.2.2017, (t. j. 10,32 eur)

706,21 eur od 18.2.2017 do 15.3.2017, (t. j. 8,65 eur)

686,21 eur od 16.3.2017 do 20.4.2017, (t. j. 11,77 eur)

666,21 eur od 21.4.2017 do zaplata, teda minimálne (v časti časovo ohraničených zmluvných úrokov) sumy 330,39 eur, pričom žalobca bol v tejto časti nároku vo veci samej v odvolacom konaní neúspešný (odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým tento zamietol žalobu v tejto časti, potvrdil) a teda úspešným bol žalovaný. Žalovanému, ktorý bol úspešný v odvolacom konaní však odvolací súd nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

40. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak j e

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu

spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).